

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Desiderius. Dialogvs Vere Pius, & Comprimis Iucundus, De
Expedita Ad Dei Amorem Via**

Comalada, Miguel

Elvaci, 1685

Cap. V. De reliquis duobus Amoris Dei Propositis, nempe, Nihil desiderare
vel appetere, & Nihil cogitare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60062)

mentum virtutum. Quòd si iis careat, utilissimum fuerit, ut juxta sapientum ac expertorum virorum, & sacrae Scripturae consilia sese gerat ac moderetur.

*De reliquis duobus Amoris DEI
Propositis, nempe, Nihil desiderare vel appetere, & Nihil cogitare.*

CAPUT V.

AMOR DEI: Primo quidem Proposito, quo duae virgines, puta Obedientia & Paupertas, sustentantur, succinctim explicato, etiam reliquorum duorum, nempe Nihil appetas, & Nihil cogites, conditiones ut explicem, oportet. Certum ergo habeas, antè dictum primum Propositum, quod est, Nihil postules, non aliundè oriri, quàm ex secundo hoc, Nihil appetas. Certum est enim, non aliundè postulationem nasci, quàm ex cupiditate & desiderio.

rio.

rio. Ablatâ autem & extirpatâ causâ, ut nihil desiderare velis, fructus itidem & effectus, qui est Postulare, extinctus & elisus est: atque eo ipso id, quod illi contrarium est, id est, Non postulare, efficitur. Hoc igitur alterum Propositum est, quo Castitas sustentatur, quæ est tertia Virgo, cuius est officium, Nihil mundanum & carnale appetere. Sed quia herba ista aliam habet, unde emergit, radicem, quæ Nihil cogitare est, (non enim potest appeti, quod prius non sit cogitatum) tertium insuper Propositum adjungo, quod est, Nihil cogitare. Sed cogitare hîc accipi debet de ea cogitatione, quæ perseverans & fixa est cum rationis ac voluntatis consensu & complacentiâ. Nihil enim omnino cogitare, in hominis potestate situm non est. Potest autem homo cogitationibus malis non diu inhærerere, sed ad DEum citò se convertere. Atqui cum herba isthæc, puta Cogitare, aquâ quâdam, cujus

vocabulum est, Videre, irrigetur & foveatur, pulverem quendam, qui Oculorum firma custodia dicitur, his sanctis Propositis adhibeamus oportet. Is enim oppidò illi confert. Hæc verò tria Proposita non solùm animam meam à cunctis rebus mundanis, ab omniq̄ue propria voluntate, & labe ac maculâ expurgant, sed etiam (ut Dominum meum ferventiùs amem) magnam mihi cordis munditiam ac puritatem conciliant, omniq̄; me privato amore exuunt, totumq̄ue Domino meo me uniunt & conjungunt. Ad eademq̄ue tria Proposita reliquas omnes exercitationes spiritui servientes reduxi, tam eas, quæ circa Humilitatem, quàm quæ circa cæteras virtutes versantur: quòd in eis perfectionem sitam esse noverim. Ne verò tibi persuaderi sinas, frustra me tribus antè memoratis virginibus obsequiosum me præbere: siquidem magnam erga me illarum gratiam & benignitatem experior, cunctisque
me

me bonis cumulant & augment. Una earum, quæ Paupertatis habet vocabulum, insigni quodam (ut vocant) clenodio vel ornamento nuper me affecit. *DESID.* Precor, ejus videndi copiam mihi facias. Ubi id habes? *AMOR DEI.* Duobus id asservo locis, in corde, & in cubiculo meo. Tanta autem ejus magnitudo preciumque tam ingens est, ut meo illud in corde retinere nequiverim, donec omnem inde rerum mundanarum amorem, affectum & appetitionem exclusissem ac eliminâssem, itidemque nec in cubiculo illud meo locum habere potuerit, donec cuncta inde superflua & curiosa rejecissem, non nisi Crucifixi imagine & paucis codicibus retentis. *DESID.* Quod hujus clenodij nomen est? *AMOR DEI.* Nomen illi est, Nihil planè, estque præcipuus Paupertatis thesaurus, quæ totius orbis opulentissima Domina est, ut quæ tantum habeat thesaurum suum, quantum ipsa velit.

De

*De eodem Amoris DEI Officio, &
de Oratione in eodem gradu.*

CAPUT VI.

IN antè dicto Amoris officio, quod est, Facere id, quod Dominus meus jubet, & officium meum exigit, quædam circumstantia sive conditio adsit, oportet, ea videlicet, ut, si quando ex officio ab illo mihi demandato, & in eo gradu, quo ipse me constituit, ut scilicet ejus cubicularius sum, ad ipsum veniam, vel illi ministraturus, vel aliquid ab eo petiturus, aut cum illo collocuturus, quantâ maximâ possum cordis humilitate & puritate illi me præsentem exhibere conitar. Nam quò majori cordis munditiâ præditus sum, eò purius & clariùs eum contueor & cognosco. Fratrem quoque meum, Timorem DEI, obsecrare soleo, ut unâ cum Amica mea, nempe Reverentiâ mecum pergat. DESID. Ecquid facis, ut Reve-

ren-